

Şeref Öztürk (Usta)

- şiirler -

Yayın Tarihi:

25.10.2005

Yayınlayan:

Antoloji.Com Kültür ve Sanat

Yayın Hakkı Notu: Bu e-kitapta yer alan şiirlerin tüm yayın hakları şairin kendisine ve / veya yasal temsilcilerine aittir. Şiirlerin kopyalanması gerçek veya elektronik ortamlarda yayınlanması, dağıtılması Türkiye Cumhuriyeti yasaları ve uluslararası yasalarla korunmaktadır ve telif hakları temsilcisinin önceden yazılı iznini gerektirir. Bu doküman, şairin kendisi veya temsil hakkı verdiği kişinin isteği  zerine Antoloji.Com tarafından, şairin veya temsilcisinin beyanları doğrultusunda yayınlanmıştır. Bu dokümanın yayınlanması kullanılması dağıtılması kopyalanması ile ilgili husularda ve şiir içerikleri ile ilgili anlaşmazlıklarda Antoloji.Com hiç bir şekilde sorumlu ve taraf değildir.

Şeref Öztürk (Usta) (şiiir dostu dense yeter)

Hayat ne yaşadığınızdan çok sizden geriye ne kaldığının özetidir.

Eserleri:

Birkaç satır yazı, şiir,öykü, deneme.Bitmek üzere bir roman,birkaç atletizmden kazanılmış madalya ve mansionlar.Temiz bir isimden başka bir şey bulunmamaktadır.

Ateş ve kül

'sen gerçeksın ben yalan,yaşamdan arta kalan'

Ne garip burkuluştı yüreğimde sensizlik
Gelmeni beklemek ölüm,gel diye bilmek de
Kaskatı gerçekler karşısında çaresizliğim de
Umutsuzluğum dağlar kadar devasa ikimizlik.

Bir gelebilsen, sev diyebilsen
Ölmek için izin bile istemem
İnan en mutlu ben giderim
Gördüğüm en güzel rüyam derim.

Kır prangaları kurtar aşkı esaretten
Şeytanı günahlara ortak edelim
Yansın yürek cehennemin ateşinden
Çıldırtaım korkakları cesaretten.

'sen biteviye ateşsin,küllerimdir aşktan kalan'

Şeref Öztürk (Usta)

Bayram çocukları

Öpmek istedim bayramda gözlerinden
Bir çıka gelsen saklı bulutlar arasından
Söylenen bütün şarkılar anlamılanacak
Tek sana yazdığım sitemlerden utanacağım.

Çırılçıplak yalnızlıklar içinde soyunukum
Gönenmem ve donanmam sana bir adım
Bayram arefesinin öksüzlüğünde kaldım
Kutuplarda terkedilmişçe sine üşüyorum.

Hiçbir şey ısıtmıyor yüreğimi yokluğundan
Şimdi utaniyorum ağlarken çocukluğumdan
Yüreğime düşen telaşlı seda sende saklı
Gelsen bayramların da olacak bende farkı.

Yazılmış tüm şiirler seni anlatacak bana
Saklıyorum sevgimi senden bile anlasana
Bütün çocuklar mutlu bütün çocuklar şen
Çocukların sevinçlerini bana da yaşatsana.

Şeref Öztürk (Usta)

Bayram değil

Yine bir bayram tenhaliğında yüreğim
Senin olmadığın hiç bir an bayram değil
Hiç bir bayram döndüremez salıncaklarımı
Atlı karıncalarımı oynatamaz yerinden

Varlığınla dünyanın döndüğüne inanmışım
Sen varsan mevsimler tas tamam oluşur
Dudaklarını görmeden kirazlar kızarmıyor
Gözlerin ilişmezse yaprağa çığ düşmüyor

Ve bu güzel acılarını paylaşmak ebe'm
Evreni paylaşmaktan daha bir güzel
Yine bir bayram tenhaliğında yüreğim
Senin olmadığın hiç bir an bayram değil.

şeref ztrk (Usta)

Beraber ağlamak

Gömerek acıları yüreğime
yaşamaya sevmek denir mi
İnan yüreğimdeki seni
Beynimden vurdum

Beraber ağlamayı
bir kez denemeden
kanayan ellerim oldu hep
Kanayan gözyaşlarım

Öldürdüm binlerce kez
Sana dair ne varsa
Tanıdığım güne yanıp
Yürek sesime kanıp

Öldürdüm yüreğimdeki sesi
Kendi yüreğim sanıp
Dokuz canıma cellat
Duygularıma inat

Sevdana sevdalandım da
Bir sana kıyamadım
Ölmeyi bilemeden
Yaşmaya cezalandım

Sana değil sevdiceğim
Sana değil
Yüreğine sevdalandım.

Şeref Öztürk (Usta)

Bir hikayesi var

Bir hikâyesi var
Yanar dağlarımın
Kanayan yaralarımın

Boz kırımdan anadolunun
Bir hayâl girdi ruhuma
Tam yürek çukuruma

Dostluk getirmişti kucak kucak
Güzel gülüşleri sıcak mı sıcak
Tutmasam yüreğim yerinden uçacak

Bakışlarını anlatamam
Hep böyle güzel mi bakar
Bozkırın güzeli böylemi yakar

Önce ellerini verdi
Sonra saçlarını serdi
Tanrım,ne güzel gülerdi

Kucakladımı yok olurum
Erirdim kollarında
Tükenirdim kokusunda

Bir hikayesi var
Yanar dağlarımın
Yüreğim hep onun korkusunda.

Şeref Öztürk (Usta)

Bir masal iki hikâye

Bir masalsı edayla anlatılmazdı belki bunlar
'Sıkılıyorsan anlatmayayım usta'dediğin anlar.
Kırk yıl yaşadığım muhitte yolumu kaybettiren
Kendimi bulduğumu sandığımda beni bitiren.

Ege'li genç bir kız,Uşak'lı ailenin umudu
Okuyup kurtaracak sanarak kendi ailesini
Kendi umutlarını,çilesini hamur gibi yoğurdu
Ebe idi metropol'de sadece kendini doğurdu

Dost yüreğinde devasa acılar büyötmüştü
Genç kalbine bir aşk bin ihanet düşmüştü
Bir ebe yaşamı bu kadar çok severken
Seven kalbi aşka acep neden böyle küsmüştü

Yanılıyorruz, büyödükçe yanılığılar büyüyor
Kader her şekilde ağlarını çevremizde örüyor
Sözde senin hikâyeni can kulağı ile dinliyordum
Oysa senin hikayeni yaşamımdan biliyordum

Acıların sığınağı yaptığın yüreğini ısıtamam
Atamam seni içimden istesemde bunu yapamam
Problemim yok sanıyordum artık gönöl işlerimde
Bir kez daha karışmıştı kafam böyle otuz beşlerimde

Akıl bıçak sırtında derler olabilseydi keşke
Her şaşkınlığımızda tekrar düşebilseydik aşka
Sevgiyle dostluk duygularını karıştırmazdık
Sevdiklerimizi acılarda bırakıp kaçmazdık

Herkes bilir bedenle yaşlanmıyor ki gönöl
Hiç vaz geçmiyor sevmekten kâlp bir ömür
Bilinmeyen geride kalanların arayışdır
Ben herkesten fazla acı çekerim yarışdır

Seni seven acılarını hesaplayamadan göçtü
Beni seven duygularımı göçükte bırakıp kaçtı
Ölümü kurtuluş sananlar burada yanılıyordu
Yaşarken de enderin acılara dayanılıyordu...

Şeref Öztürk (Usta)

Deli gençlik

Gençlik sana aşğım
Kavgaların aşk gibi
Bir güzel telâş sende
O gururlu baş gibi

Yürek sende baş sende
Arkadaş yoldaş sende
Büyük hasret içinde
Yine de gayret sende.

Yeni bir ıslık çalın
O dil'den konuşalım
Deniz'in türküsüyle
Yeniden buluşalım.

Şeref Öztürk (Usta)

Deprem'lerde

Gönlüm depremlerde
.Aklım yerinde yok
Korkulardayım
Sığar mı
O yüreğe bu yürek
Meraklardayım.
Kanatsız kuşun oldum
Uçmam güç
Konmam güç
Yoruluyorum
Vuruluyorum
S e v d a l a r d a y ı m.

(Sevgili Attila İlhan'a İlhan ca)

Şeref Öztürk (Usta)

Dönüşün var ya

'İsterse asırlar gibi uzasın geceler,
dönüşünü beklemek var ya o yeter'

Her gurubun bir şafak vakti
Her yokuşun bir inişi vardır
Alma düşüncelerine beni dilersem
Düşlerine girmesemde olur
karşılarken güleç yüzünü
Sahte de olsa esirgeme tebessümünü.

O gelmeyeceğini bildiğim günler var ya
Yirmi bir hançer oldular daha varlığında
Yokluğun ne denli ağırdır
düşünmek istemiyorum.

Bir soru takılıyor kafama
Sonra bin bir bilmece oluyor
Yaşamak mı,ölmek mi,delirmek mi?

Delirince
Yalnız seni düşlemek var
seni düşünmek
Giderken her gün
Benliğimle beraber
Benide sürüklemen var.

Bir başka sabah
Bu umutsuz bekleyişin ardında
Yine sen varsın
Sen olacaksın
SEN KALACAKSIN.

Şeref Öztürk (Usta)

Ela gözlerinde

Kaçar olduk sevgiden
Hasretin acı tadından
Umutsuz yarınlardan.

Koca kenti kaybettim
Ela gözlerinde kendimi
Ararken gözbebeklerinde.

Oysa sadece İstanbul'u
Bu sevda şehrini
Severim sanıyordum

Dönüşün muhteşemliği
Kurtaramaz gidişini
Söndüremez yangınları

Saman alevi sanmıştım
Bir orman kül olurken
Bir çınar devrilirken

Tabiat bile ağladı
Bütün kenti sular aldı
Bana bir tek acın kaldı.

Şeref Öztürk (Usta)

Esintiler

İstemiyorum gelme artık
Katarlarca çile yüklüsün
Yüreğin param parça
Hırsın gergin bir yay

Okunun yönü meçhul
Sevdaların sivrulmakta
Kuru yapraklar gibi

Başaklar dolusuydu yüreğin
Serpintilerden evvel

Ağır başlılığından yıldın
Esintilere kapılıp gittin.

Şeref Öztürk (Usta)

Eski kent İstanbul

Adımlarca ardımızda bırakarak
Kaldırımlarında haykıran acıları
Yaşamak İstanbul'da cadde sokak
Güzel şey di paylaşmak sancıları

Unutulmuş semtlere dönerek
Mahalleleri sokakları dolaştık
Kentimizi yeniden öğrenerek
Her ayrılıkta tekrar kucaklaştık

Yorgunluktan yavaşlarken adımlar
Semtler bizi tanımaya başlamıştı
Bakınırken cumbalardan kadınlar
Esnaf ikimizi sevgiyle selamlamıştı.

Şeref Öztürk (Usta)

Eyvallah usta

Seni de çok zorladı ertelemek
Bir dosta eyvallah ustam demek
Gönül adamını kırmak olmazdı
Dostluklar bir çırpıda atılamazdı

Bazen aşktan büyük olur dostluklar
Dolmuyor masallarla boşluklar
Zor olsa da
Ankara'nın İstanbul'dan ayrılması
Nadir değil
Dostluklardan aşkların sıyrılması

Saygı büyükmüş sevgiden anladım
Anladım dostluk yüce imiş
Aşk cüceymiş dostluktan
Sevince anladım Dostlukta aşkmış.

Şeref Öztürk (Usta)

Giden gider (kalanlara mirâstır acılar)

Gölüşünü sevmişler seni sevemeyenler
Bakışlarında saklı hüznü göremeyenler
Uykuların parçalı düşlerin darmadağın
Öbür yanında kaldın aşamadığın dağın

Acılarla yoğurmak yeniden kurmak için
Yarım kalmış sevdanı yerlere vurmak için
Ya zaman yetişmedi ya ortasında kaldın
Sevdanı yosun gibi taşın üstüne sardın

Sensizde gidemedi senide alamadı
Bu kadar sevdiğini inan ki anlamadı
Uğrasaydı yanına belki böyle olmazdı
Dizlerinin dibinden ebedi ayrılmazdı

Aşkın tarifi olsa formüle gerek yoktu
Katmerli acıları kimler yüreğe soktu
Sevmek onu taşımaktır acıya alışmaktır
Söylenmeyen aşklarla yreğe ulaşmaktır

O ölerək kurtuldu ayrılığı tatmadan
Vedâ bile etmeden aşkını sarartmadan
Sana kutsal emanet yıllarca taşınacak
Taşдықça kalbinde seninle yaşlanacak.

Şeref Öztürk (Usta)

Gitme çocuk

Gider gibi yapıp gidemedin
Korkularım içimde kaldı
Sevinçlerimi gösteremedim
Geceler uykularımı çaldı

Dostlarıma haber saldım
Kimselere diyemedim
Mısralara sarıldım
Yüreklerde asılı kaldım

Tam deli yüreğim susmuşken
Umut var dememeliydin
Çığlıklarım susmuşken
Gitmek varsa gitmeliydin

Oynama mavi meleğim
Hazır değil yüreğim
Aynı sancıları çekmeye
Yüreğime dinletmeye

Her gün sana yazacaktım
Herdem daha azalacaktım
Tükenişime seyirci kalsanda
Daima girdabında kalacaktım

Bir dirhem suçun
Kuş tüyü kabahatin yok
Çekilmiyor sensizlik
Eziliyor beni çaresizlik

Gidişini özlemek istemiyorum
Kalışlarına da alışamıyorum
Yüreğime batan acın olmasa
Sevdalı kalbime ulaşamıyorum

Seviyorum yapma çocuk
Özlüyorum etme çocuk
Yalvarırım gitme çocuk
Gitme çocuk,gitme çocuk.

Şeref Öztürk (Usta)

İtiraftır 'yalan söylüyorum'

Salmayacağım sana bu satırları
Kendi koynumda saklayacağım
Düş döneceğin an'ı düşünmek.

Yosun yeşili bakışlarını
Yakut parçalı gülüşlerini
Son kez geri istiyorum.

Davetsizin olurum
Dermansızın kalırım

Kal de kölen olurum
Yaşayabildiğim kadar

Bütün dostlarım
Senin kadar olamadı
Tutmadı hiç birisi yerini.

Büküleceğim yemini bozacağım
Gelmesen de sözümde duracağım.

Yalan söylüyorum kendime
Seni ebediyen unutacağım.

Şeref Öztürk (Usta)

Kedili kız

Dost olduk sevgili olamadan
Kedin kadar sana sokulamadan
Aranıza giren cam'a rağmen
Sevginizi kiskandım utanıyorum.

Dostluklar sevgilerden ağır
Sevgilerden çok sorumlu
Dünyadaki en yıkılmaz kale
Bu yüzden ona tutunuyorum.

Oysa taş gibi oturmuşsun
Yüreğimin tam orta yerine
Sana bir türlü ulaşamıyorum
Sevdamı söylemekten utanıyorum.

Şeref Öztürk (Usta)

Marmara da

'Kırılmış gönlümle seni yaşamam
Soluklandığın odan başka bir dünyam'

İlk defa demir taradı tekne
Sahillerimi terk etmek için
İlk defa sevecek birini buldum
Vefasızlığı anlayamadım niçin.

Sen bendeki fırtınayı görmedin
Görmedin parçalanışını mavnaların
Bensiz dünyanı yaşarken yalnız
Ben odanda sensiz olamadım hiç.

Ne Yeditepe'ni yaşadım sensiz
Ne Marmara'nda soluklandım
Ne odanda uykuya verdim geceyi
Ne gecenin sabahında uyandım

Rüzgâr esmeyi gece bitmeyi bilmez
Sevgi ne zor zanaatmış ki
Şeven sevmeyi, bilen öğrenmeyi
Öğrenen usanmayı bilmezmiş.

'Hoşlanmazsın bilirim kırık dökük şeylerden
Goncayı seversin bütün güllerden'

Şeref Öztürk (Usta)

Mühür gözlüm

Ne teninin sıcaklığına
Ne sıcak temaslarına
Ne de kokuna hasret kalmak
Hiçbiri değil güzel gözlüm
Güzel bakışlım,hiçbiri değil
Gidiyorum diyorsun Üsküdar'a
'Üsküdar'a gider iken'
Yağmur alırmış bazen
Bazen düşünce alırmış insanı
Beni bir telâş aldı
Derin bakışlım
Bakışı manalım
Alınca telâş insanı salarmı
Memenin altındaki gülüm solar mı?

İstermisin Karaca Ahmet'lere yakın
O civarda, yani eski evime
Eski yerime,eski yöreme
Şeksenlerde kanayan yarama çökesin
İstermisin mühür gözlüm...

Şeref Öztürk (Usta)

Nisan bir

Bir Nisan şakasımıydı gidişin
Sabaha gece hüznü yükleyişin
Böyle vedaları hep yaşıyorum
Devredip suçunu ihtiyarlığa

Gelmezsen giderim sanmadın
Seni sevdiğime hiç inanmadın
Kendim yasakladım seni kendime
Ulaşmam imkansız bahtiyarlığa

Arkandan ancak bakabilirdim
Sevseydin dünyayı yakabilirdim
İçine düştüğüm kör kuyulardan
Çıkarsam seninle çıkabilirdim

Beni tutan bir şey kalmadı burda
Yaşanacak kaç gün kaldı ki şurda
Kalırsam seni üzme ihtimalim var
Gidersem sevgini yayarım yurda.

Şeref Öztürk (Usta)

Olmasa

Silah ustaları işsiz kalsa da
Barış ustaları gönül çalsa da

Hepimize yetecek güneş
Herkese yetecek aş

Olmasa silah ustaları
Olmasa dünyada savaş.

Şeref Öztürk (Usta)

Oluyormuş sensiz de

Sensiz de yaşanmalı
yaşayıp anlamalı
acısı da güzelmiş
diyebilmiş olmalı.

Beraber yaşansaydı
böyle bilmeyecektik
sensizliğin acısını
hasrete gömecektik.

Çekilirmiş sensiz de
sızıların cümlesi
varlığınla çektiğim
acıların renklisi.

Varlığınla yokluğun
fiziksel birer olay
Sensizliğe ulaşmak
senle olmaktan kolay.

Sensiz olmak da zormuş
ayrılık sonra kormuş
yüreğimi sen değil
seni sevmeler yormuş.

Şeref Öztürk (Usta)

Onun için

Masumane uykuda
Aklım baştan gidiyor
Davetkâr dudakları
Benle alay ediyor

Aşka susamış belli
Şaka bile etmiyor
Verecek bir gönül var
Ona tâkât yetmiyor

İstese can verirdim
Ateşinden erirdim
Onu üzmem istemem
Sevdasından delirdim

Çağırsaydı her yere
Yanı sıra gelirdim
Sevmek ölüm olsaydı
Onun için ölürdüm.

Şeref Öztürk (Usta)

Sağaltıcım

Kendime yolculukta
Yoksun yine yanımda
Bu sevda şehrinde
Yeditepe'de sevgisizim

'Sensizim'diye açılıyor
Telefonda ekranım
Kimi arasam
'Sensizim'tokatı yanağımda.

Özlemi yensem yeter
Kendimi yeneceğim
Ne derinmiş!
Açtığın yaralar sağaltıcım.

Bir gece Yeditepe'ye
Aşrom dan bakacaktık

Denizden çalıp yakamozu
Avuçlarımızda yakacaktık

Kanayan yüreklerimizi
Beraber sağaltacaktık.

Şeref Öztürk (Usta)

Sana benziyorlar

Gölüşünün dudak dudak kıvrımında
Buldum tüm izlerini
Bütün güzel kadınların

Burun deliklerinin solumasını
Çatık kaşının sorgusunu
Gamzeli yanağının burgusunu

Saçlarını rüzgâra armağan edişini
Sevinçlerinde gözlerin alev ısıltısını
Kimselerde göremedim sevdiceğim..

Şeref Öztürk (Usta)

Sanal aşk

Sanal aşklar yaşanır
Aslı yaşanmıyorsa

Söylenecek pek çok söz
En sona geliyorsa

İnan o aşk tükenmiş
İçinde sevda yoksa

Vâr olsa da aşk orda
Meşk'e dönüşmüyorsa

Bitirelim vaktinde
Arkası gelmiyorsa.

(G.G Marguez'e)

Şeref Öztürk (Usta)

Sanmadığımız sandığımızdır

Yanımda Şafaktepe'li Ayşegül kardeşim vardı
Karşıyaka gömütünde yurtseverler duvardı
Yurt haritalı mezarlarınız birbirinin aynıydı
Bir tek Ulaş'ın ki farklı ve de sizden ayırdı.

Gömerken de korkmuştlar sizlerden aralıklıydınız
Karanfil doluydu üstünüz mücadelede farklıydınız
Sivas'ta nasıl yandıysalar hepsi bir aradaydılar
Yüreklele türkülerle yakanlar aynı koydaydılar.

Üç fidan'dan ayırdı Adalı'nın adası
Bunca yıl geçse dahi hiç geçmedi sevdası
Ak beyinli insanları yasa yapıp asardık
Ozanlar pişsin diye bidonla gaz basardık.

Yetmedi kırk küsur yıl aynı siyasilerle
Binlerce şehit verdik savaştık bebelerle
Terörden pasta çaldı banka hortumlayanı
Öbür yanda açlıktan çıktı milletin canı.

Öter yurt'ta dünyada İ.M.F nin borusu
Sermaye semirdikçe olmaz hiç bir sorusu
Burjuvası olmayan din'li din'siz sermaye
Süt dökmüş kedi gibi susar yurt gitse bile.

Sıra bize geldikçe bir kenara pııardık
Bunca çirkin olaya milletçe hep susardık
Sanmadığımız sandığımızdır diyebilseydik
Ülkemizde adam yerine sayılabilseydik.

Şeref Öztürk (Usta)

Sen sana acı gülüm

Sen sana acı gülüm
Boşa geçtiyse yıllar
Uzun yola çıkmışken
Kısa düştüyse yollar

Büyümüş evlât âyâr
Görecek daha ne var
Torun torba içinde
Tükenecektir aylar

Önce kırılır bir dal
Dökülürken yapraklar
Kalbinde bahar varken
Beynini hazan sallar.

Şeref Öztürk (Usta)

Sevdanâme

Et değil derdim kurban bolluğunda
Karbon kağıdı ile çizilmiş kaderimiz
Bir nüshâsı sende kalmış
seninkini bende unutmuşlar.

Tam kalacak limana ulaşmışken
Görünmüşken çilenin son ucu
Kim karıştırdı istasyonları
Bulutlar tam dağılmışken.

Gecelerden uykuyu kovan kim
Yeditepe'nin yedisini haram eden
Rakı'yı böyle tatlı kılan ne
Nedir şafağı bekletip sevdiren sır? .

Gururum İstanbul'un surları gibi
Kırık dökük biraz yıkık az da çökük
Sevgim Çin seddinden dayanıklı
İran'lı Samed Behrengi gibiyim.

'Yazarsam öldürüyorlar
Yazmazsam ölüyorum'.

(Uğur Mumcu'ya ithaf)

Şeref Öztürk (Usta)

Sevdanı sevmek

Yüreğindeki sevdaya sevdalanasım geldi
Kalbimdeki sancı bil ki beynimi deldi
Kimseler göremedi içimde saklı resmin
Deniz derinliği bakışlarında yitik aksim

Boş çerçevelerde sakladım sevdanızı gizlice
Sizin sevdanızı kıskandım kendimden delice
Oysa bir damla kanım damlasa tam yerine
İnan senin resmini çizer ressamın tuvaline

Bir damla yaş düşse yanağıma gözümden
Tüm izlerini siler gülümsememin yüzümden
Adına tempo tutmakla başlar içimde yaşam
Bir başkasını seven yüreğine nasıl ulaşam

Sevda adına senin sevdiğin birini sevmek
Yüreğini dolduran duygulara saygı beslemek
Gözlerindeki ışıltıyı yanaklarında seyretmek
Aşk adına çile çekmeyi bilmek buymuş demek.

Şeref Öztürk (Usta)

Siren

Apansız çıka geldin
Ani gidişin gibi
Gece gelen telefonun
Acı çalan siren gibi

Bakışında gördüğüm
Gizemdi sanıyordum
Gizemli bakışları
Nereden tanıyordum

Bilecektim gittiğinde
Sevdamız bittiğinde
Uyarmıştı göz bebeğın
Demışti ki ben meleşim.

Şeref Öztürk (Usta)

Şair değilim

Şair değilim lakin
Ben çağıma tanığım
Hece aruz bilemem
Bileni kıskanırım

Balkan Türklerindenim
Dilimde yok alt yapı
Çok okuyup az yazdım
Bütün ülkemi gezdim

Bir çok insan tanıdım
Renklerine boyandım
İrkçı falan değilim
Kalplerine inandım

Yazmak hobimdi benim
Şiir yazmak istedim
Şair olmadığımı
Ustalardan öğrendim.

Şeref Öztürk (Usta)

Takas

Güzelim düşlerini
Derin bakışlarını
-Gecenin pahasına
-Sabahın ayazına
--Takas ettim güneşle.

Yüzüne hasretimi
Hüznümü kasvetimi
-Kalbimin pahasına
-Yüreğin sevdasına
--Takas ettim sevinçle.

Kirpiğin sürmesini
Kulağın küpesini
-Saçının buklesini
-Yüzünün gülmesini
--Takas ettim üzüncle.

Senden gelen
Hoş gelsin
-Dilerse ölüm sersin
-Sevgilerin tümünü
--Takas ettim canımla.

Şeref Öztürk (Usta)

Tanrıça ya

Yoklara yelken açan gönlümde
Hançer gözlerin vardı tek.
Duygu bu ya;
En ince sızısı da
Kalbinin bende.

Bitmek bilmeyen engin
Erişilmez yüce oldun biteviye
Ummanı oldun ufuklarımın.

Gel mabudem ol.
Aç kalbini ibadetime
Sevginle takdis et ki
Başka ateş tanımasın kalbim.

Dağıt ufkumun kara bulutlarını
Meltem ol gel ki
Meleklerin
Yer yüzüne indiğine inanayım.

Şeref Öztürk (Usta)

Tatlı şey

Çok mu büyüktü açmazlarımız
Sevginin ifade çarpıklığını
Biz mi büyüyemedik hâlâ
Aşk mı büyük geldi kalıplarımıza?

Geleceksin ya inan karıştı herşey
Dostluğumuzun ergenlik sivilcesi
Ya olgunlaşmadaydı zamansız
Belki de dirsek temasına geldi

Sevgi bombardımanına uğradı
Nazar boncuklarının çatlaması
Hiç birinin ismi cismi yok gibi
Adını bile unuttum sevdiceğim

Sana yüreğim demekten
Yüreğimin adresini kaybettim.

Şeref Öztürk (Usta)

Tiryaki

Rüya değil dostum mutluyduk
Koca bir günü kabrine gömerken
Gece bitmesin istedik
Şafak sökmessin hiç dedik
Sanma gülüm suç benimdi
Suçu beraber işledik
Şen istedin ben istedim
İkimizde istekliydik
Şarkılar süsledi şafağı
Vakit gelmiş gitmeliydik

Bağışlanırdı kadın
Olmasaydı erkekler
Varsın ayıplasınlar
Sevmediyseler eğer
Satırları ters yüz ettim
Sana sitem yazmak için
Ne yaptıysam bulamadım
Biraz olsun kızmak için

Bir aşk gecesinden
Bütün umutları canlı
Mutlu inlemelerle
Kalbi heyecanlı
Kaskatı gerçeklerle
Hüsranlı
Delikanlı tiryaki
Tiryaki delikanlı...

Şeref Öztürk (Usta)

Tren

Tren kavuşmaya yardım ederken
Yalvardım yolculuk bitmesin erken
Sevgili'ye ben şarkılar söylerken
Dinmedi öfkesi rayda giderken

Gitme yolu erken bitirmeyelim
Güzel dostluğumuzu yitirmeyelim
Bakarsın gönlünü yolda alırım
İstersen Uşak'ta gar da kalırım.

şeref Öztürk (Usta)

Uçurtma

Ne uçurtmam özgür bulutlarda
Ne de ben kentin sokaklarında

İplerim avuçlarında
Katılaştım sızamadım
Parmak uçlarından yüreğine

Aşamadım sınırlarını
Kırpik uçlarına tutsak
Gözüne yaş olup aktım dışına.

Şeref Öztürk (Usta)

Utanmak

Saklanır sözcükler bazen mahzenlerine
Bazen biz kaçarız sözcüklerin kendisinden
Düğümleir kelimeler bin bir yerden
O zaman bakabilsem gözlerinin ta içine
Bir roman dolusu üretir göz bebeklerin
Dans eder gibi düşer dilden kelimeler
Geçen yıllara acımdan vaz geçeriz
Duygular mezarlığına gömülmez
Kitaplar dolusu şiir gibi mısralar
Susarak bakışla anlatamadıklarımızdan
Birbirimizden gizleyip sakladıklarımızda
Dilimizin ucundan dudaklarımızdan
Utanmayız düne kadar utandıklarımızdan.

Şeref Öztürk (Usta)

Ya sevseydik

Ya gitseydik gök yüzüne
Tutunsaydık yıldızlara

Ya gitseydik denizlere
Tutunsaydık yelkenlere

Ya gitseydik kör bir bağa
Toplasaydık ikimizi

Ya gitseydik tenden tene
Tutuşsaydık yangınlara.

Şeref Öztürk (Usta)

Ya yarın

'Kalmasın hatıratında tek satır benden
'Doldurduğun bütün izler taşar beynimden'.

Uzun ince yolun çok dolambaçlı
Kırık döküklerimizin ek yerleri belli
Gölgemiz bile yere parçalı düşer
Senden hiç bir iz kalmasın istiyorum.

Birer çiğ tanesi yanak üstündeki yaşların
Susamış dudaklarımın ıslaklığını sağlayan
Geçmişime sünger çeker gibi silindir taşların
Geçmişimle bu günümü bir birine bağlayan.

Şeref Öztürk (Usta)